

Trafikplanen skal kun angive hovedlinjerne for trafikken afvikling inden for planlægningsperioden. Den nærmere tekniske planlægning i detaljer må derimod kunne overlades dels til direktionen i forbindelse med planens praktiske gennemførelse, dels til de udøvende trafikvirksomheder, som råder over et teknisk og administrativt personale, der sidder inde med en erfaring og sagkundskab, som bør benyttes i fuldt omfang under trafikrådets direktiver. Ved en sådan arbejdsdeling vil trafikrådets centrale tekniske administrationsapparat blive væsentligt mindre end ellers nødvendigt, og dobbeltarbejde vil kunne undgås.

Til stk. 2.

Om planlægningsperioderne.

Under hensyn til de store opgaver, der foreligger ved udbygningen af hovedstadens trafikapparat, og de omfattende investeringer, der kræves hertil, er det nødvendigt, at planlægningsarbejdet tilrettelægges på længere sigt; kun herved er det muligt at sikre tilstrækkelig kontinuitet og overblik i dette arbejde. Samhørigheden mellem den kollektive trafik og den bymæssige udvikling gør det naturligt, at planlægningen foretages i takt med byudviklingsplanerne, der efter byreguleringsloven gælder for perioder af 15 år, og visse hovedtendenser i den trafikale udvikling bør derfor skitseres i en lang-tidsplan for en lignende årrække.

De mere konkrete udbygningsprogrammer må derimod søges fastlagt for noget kortere perioder. Det siger sig selv, at visse store anlæg, f. eks. undergrundsbaner, er så omfattende, at et projekt må strække sig ind i den følgende planlægningsperiode, men ved at basere planlægningsarbejdet på 5 års perioder bliver det på den ene side lettere for bevillingsrådet at overskue alle hovedlinjer i den udvikling, som rådet skal tage stilling til i forbindelse med dets principielle økonomiske afgørelser, og på den anden side vil direktionen herved få afstukket rammerne for sin virksomhed på en måde, der giver mulighed for større overblik og smidigere dispositioner, end hvis dens arbejde blev fastlagt for de enkelte finansår.

Til stk. 3.

Om trafikplanens indhold.

Den plan bevillingsrådet skal godkende, og som direktionen skal arbejde efter, skal bestå af dels en plan for trafiknettet, omfattende både faste anlæg og rullende materiel, dels en plan for trafikeringen af nettet, angivende retningslinjerne for dets benyttelse.

Planen for trafiknettet må omfatte alle kollektive trafiklinjer inden for området, både S-baner, sporvejslinjer og omnibus- og rutebilliner, herunder såvel alle bestående anlæg og linjer med eventuelle nedlæggelser eller afkortninger, som den udbygning af trafiknettet der skal ske inden for planlægningsperioden, både med hensyn til faste anlæg og rullende materiel. Planen bør også skitsere i hvilken rækkefølge og til hvilke tidspunkter direktionen påtænker at gennemføre de enkelte anlæg.

Grundlaget for udbygningen af trafiknettet må være tilvejebringelsen af en effektiv trafikbetjening inden for området som helhed. Forslagets krav om en vis driftsøkonomisk balance omfatter trafiknettet som helhed, d. v. s. alle de linjer, hvis indtægter og udgifter indgår i trafikrådets regnskab; det er derimod ikke hensigten, at hver linje for sig skal kunne udvise en sådan balance. Trafikrådet kan derfor ikke undlade at trafikere et enkelt område under henvisning til, at en trafikbetjening af dette område ikke vil kunne forrente sig. Ordningen med offentlige tilskud til hel eller delvis betaling af investeringsudgifterne forudsætter netop, at hensynet til en rimelig betjening af publikum skal varetages også i områder, hvor rent driftsøkonomiske synspunkter ikke vil kunne motivere opretholdelsen eller etableringen af en trafiklinje. Spørgsmålet om et bestemt områdes trafikbetjening vil i øvrigt kunne tages op af de interesserede myndigheder både i fællesudvalget vedrørende byplan-spørgsmål og i teknikerudvalget; gennem godkendelsen af trafikplanens principper er der sikret bevillingsrådet indflydelse på de almindelige retningslinjer for planlægningen også i denne henseende.

Planen for trafikeringen af nettet bør på samme måde som planen for selve nettet kun omfatte de grundlæggende principper for sådanne forhold som trafikintensitet og fastsættelse af takster, idet bevillingsrådet, når det skal gå ind for investeringerne til den samlede plan, har et naturligt krav på at blive orienteret om, hvorledes trafiksystemet i store træk tænkes at skulle fungere, herunder også om, hvordan de takstmæssige byrder tænkes fordelt på befolkningen i områdets hoveddele. Det må således tillægges afgørende betydning, at der udarbejdes en *takstplan* på ensartet grundlag for alle befordringsmidler inden for hele området. Heraf følger ikke, at der ubetinget skal være ens takster inden for alle dele af området og på alle slags befordringsmidler; tværtimod vil hensynet til den trafikale og byplanmæssige udvikling nødvendiggøre, at taksterne differentieres således, at de fremmer denne udvikling. Der må således tages